

קימ:

עין משפט
נר מצוה

יח א מתי פיה מהלי
 טומאת אוכלין הליכי:
יט ב מתי שם הלי יא:
כ ג מתי שם הליג:
כא ד ה מתי פיה מהלי
 חפילין הלי כ שמב
 עשין פנ טוש"ע אר"ח סר
 לנ טעין יג:
כב ו מתי פיה מהלי
 טומאת אוכלין
 הליכי:

רבינו גרשום

מכניסין ומוליצין ואין מאטריפין ואמא
משי ליה בקולתא ומשום ד'י"ל
דנלאו הכי ינחא ליה טפי לאקומי
בקולתא ומשום ד'ה מעיקרא אל הוה
מוק' ליה משום שומר אלא משום
דנמשמשין הוה משמע ליה משום
שומר אבל השתא דמפרש מאי
נמשמשין נמשמשין ינחא ליה טפי
לאקומא בקולתא: בחמ"י רד"ש
בן ששה. ועדשים נמי נעדישים דר'
שמעון בן שמש שהיו נדעירי וכן ועם
שומריהם יש בהם נכזיה:

לא משום שומר. וא"ת אמאי קאמר יו"ר? לעיל אכל יומא לא הוי ד' מעט שומר מיהא לעילא וי"ל דלעיל מיעט שומר ביהמה שלא כנגד הכשר וכן פירש בקונטרס וא"ת ויבי' יוחנן דמוקי ל' משום ד' אמאי נקט בשער כשנגדו וי"ל דכשנגדו לאו דוקא דפירש בקונטרס:

איכא דבתיא ד' אפנהתי' ב' עד דאי שנו א"א עצב.

ה"ג הוה מני למימרי לא שנו י"אלא קריים וטלמים שהן עמלן משום שומר אלא איירי דנקט לעיל לא שנו אלא עמלן נקט נמי הכה עמלן:

הוא

אמר אפילו נימא נמי הויא די
התחילתא לשומר אפרת
דשרדו תשובה שומר
לעצמה ששומא שדרות
עליהם כי תשובת שומר
ההשתתפות צרכות לתן
לבן תשובה אלא התחילת
מי צריכי להשתתפות שריו
תשובת שומר. בחד דר
לכור אל כנסכת חשה
כפליה תליקה שחוב
שומי בשכרות של ארבע
שדרות שריו שומי אול
שלקו אלא בחד דר
לכור אל כנסכת חשה
כפליה תליקה שומר
וליהוי כנסכי ומצריא
חדא שדרה לשדרות
אחרות אלא ודאי אן
כנסכת ומצריא ומצפית
אלא שדרה לעצמה. ו
איכא כנסכה אולקין בחד
דר אלו שדרה שדרה

היה שומר לעצמה לעצין
העם ולוהריו ולחורשין
לכבדו: ומי יאכל כמנה
אסילין בחור דרז: השתא
דאחי כחורא חסדו חסד
לכבודו האי אסילין חסד
שן עלן מלכין כדדי וחסד

[illegible]

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

שומר אובד שחוקו. לא שחוקו לגמרי דל"כ פשיטא דלא מטערך
דפרישית לעיל ולהכי נקט נמי דוקא חלקו אבל שני אחוים
ששקן שני אוכלים שלמים פשיטא דלא מטערפין אלא מיירי כגון שיש
באן בשר ועליו עור וחלקו לעור והיה חליו מלד זה וחליו מלד זה

ומייתי ראייה מר' אלעזר בן עזריה
דלמטמחא דכל קטנית משום דכל
השומרים ששכרית מטערפין אע"ג
דכל חד לא מגין אלא לחידיה ואי

שני שומרין מהו שיצטרפו היכי דמי אילימא
בוה על גב זה וימי איכא שומר על גב שומר
והתנן רבי יהודה אומר בשלש קליפות בבצל
פנימית בין שלמה בין קדורה מצטרפת
אמצעית שלמה מצטרפת קדורה אין מצטרפת
חיצונית בין כך ובין כך מהורה רב אישעיא
שומר אוכל שחלקו קמיבעיא ליה כיון דהאי
לא מגין אחאי והאי לא מגין אחאי ילא
מצטרפת או דלמא כיון דהאי מגין אדידיה
והאי מגין אדידיה מצטרפין תא שמע רבי
אלעזר בן עזריה מטהר בשל פול ומטמא
בשל קמנית מפני שרוצה במשמישין אמר
רב אחא בריה דרבא בקולחא ומשום יד
ומאי במשמישין בתשמישין ח"ש^א דתנא רבי
רבי שמעאל יעל כל זרע זרע^ב (אשר זרע)
בדרך שבני אדם מוציין לזרעה חמה
בבקליפתה ושעורה בקליפתה ועדשים בקליפתה
כדאמר רב אחא בריה דרבא בקולחא ומשום
יד הכא נמי בשדרה ומשום שומר שלמא
עלילתא צריכי לחתיתא אלא תתיתא מאי
צריכי לעלילתא כחד דרא ומי איכא כביצה
אוכלין כחד דרא^ג בחטי דשמעון בן שמח
השתא דאתית להאי חדא חטה נמי^ד בחטי
דשמעון בן שמח חטה שני עצמותו עלילתו
שני חטאי ויתמי והכנים ראשיה שנים לבית
והותביה מאהיל עליתו חבית טמא יהודה בן
נקוסא אומר משום רבי יעקב דיאן שני עצמות
מצטרפין לכזית אמר ריש לקיש לא שנו אלא
עצם דהוי ד אבל נימא לא הויא יד ורבי יוחנן
איתביה ר' יוחנן לר"ל^ה עזר שיש עליו כזית
שערה שכנגדו טמא מאי לאו משום יד^ו לא
גבי שומר הלחול מחלחל מתקף לה רב אחא
ויכי כחביתין יאה בעינן חביתא חמה וליכא
יכא^ז כל נקב שהדיו עובר עליו אינו נקב
כדאמר רבי אלעא במלאי שבין המלאים
והיכא אחמר דר' אלעא אחא^ח מלאי
גון מצטרפין מלאי למאי חזי אמר רבי אלעאי
חרוגא אמרי לה הכי נמי מסתברא דמשום
יד נימא אחת למאי חזי כדאמר ר' אלעאי
י בנימא שבין הנימין והיכא אחמר דר'
טבשבלים מיטמאין ומטמאין ואין מצטרפין
אין במלאי שבין המלאים ואיכא דמתני לה
אמתניתין

וְיִמְחִי יְדֵי דַסְקָא אֲלֵא שׁוּמֵר הוּא וְיֵשׁ שׁוּמֵר בֵּית מִשְׁמֹרָה
אֲשֶׁר אֶחָד בָּיִת כְּשֶׁר וְנֹעַ כְּבֹדָה מִן הַיָּמִין בְּרָאשׁ הָאֲחֵר
יֵשׁ פִּרְקָן (וְעַל דָּף קסח) הַנּוֹעַ כְּבֹד הַבֶּשֶׁר מֵאַחֲרָיו:
אֲלֵא כְּבֹד הַבֶּשֶׁר: בְּלִי. חוּט הַבֶּשֶׁר: מֵאִל לֹא מֵשׁוּם
מִעֲשֶׂה יֵד לְהַכְרִיז וְלֹהֲלֹא: שׁוּמֵר עַל גְּבִי שׁוּמֵר.
אֲלֵא הוּא שׁוּמֵר עִ"ג שׁוּמֵר: אִי תַחֲלוּי תַחֲלֹחַל תַּפְּלִין
סוּקָה דְּכַמִּי (וְהִרְסֵי ו) וְכַתְּבָנָם שִׂיבָא כְּתִיבָה מִתָּה וְעַתָּה
יִזְן הַיָּמִין דְּלִיכָא יִזְמִין הֶרְבֵּה דְּלֵא מַטְלֵל הַבֶּשֶׁר עִ"ג
יִקֵּן: דִּין הִיא וְלִפְתִּי שׁוּמֵר: לֵמַאי חוּי. הֵאן נִפְסַק מֵעַל
לְיִשְׁנָא אַחֲרִינָא אַמְרִי לֵב כִּי. הֵאן דַּחֲמִי אֵל כִּי
אֲמַתִּיבָא וְתַרְץ לִיב מֵשׁוּם (יֵד) שׁוּמֵר וְהִי נִמִּי מִסְתַּב
סֵם מֵשׁוּם יֵד וְחֵא עֲשֶׂה דַקְחִי יִמָּא שְׂבִין הַיָּמִין:
אִין מַלְטַרְפִּין דְּלִין שׁוּמֵר אֲלֵא יֵד: וְאִיבָא דַסְסִי

מסורת הש"ס

(א) עוקצין פ"ב מ"ד,
(ב) (לעיל קח: וש"נ),
(ג) רש"ל מ"ו, (ד) חפנית
כח, (ה) לקמן קכד, (ו) שבת
קמ, (ז) [עוקצין פ"א מ"ג
והם איחא מלנין ששכנלין],
(ח) עוקצין פ"א משנה ג,
(ט) [ז"ל ר"ש בן לקיש],
(י) גי' ר"מ ר"ש אלף עוד
אכל ונחא לא הוי שומר אלף
אזנ דנקט בלישנא קמא
עלם נקט נמי הכא עלם,

ה אור השלם

ו. וְכִי יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עַל
כָּל זֶרַע זָרוּעַ אֲשֶׁר יִזְרַע
טָהוֹר הוּא: וַיִּקְרָא יָא לֹו

הות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ליטנא
אחריתא וכו' דללא הוי יד
ואותבית מהא:

היות מהר"ב

רנשבורג
א) גמ' איתמיה ריי לריל
עור. נייב מיי פיל מה'
אצות הקומאות הל' יא:
ב) שם לא משום שומה.
נייב מיי שם וע"ש ככ"מ:

וּמִן הַיָּמִים

עור שיש עליו כזית
בשר. כמקום אחד,
הנוגע בציר הירצא
ממנו. היינו נאותו כשר
או נשערה שנגד אותו
כשר, טמא. נשערה הי
שומר (לקמן פכ"ד).

שיטה מקובצת

[illegible]